

sv. M... Po poldne tistega dneva in celo noč je potem v kerčmi pijančeval; čez nekatere dni zasačen se je vsega krivega spoznal. — Hudodelniki se pri nas grozno množijo, za kazni malo marajo, ker se sami tolažijo, da jim v ječi boljše gré kakor zunaj, rekoč: v ječi nam ni treba delati, tam dobimo svojo dobro hrano in streho zastonj itd.

Iz Beršeca primorske Istre. 5. sept. — Zadnje dni unega in perve dni tega mesce nam je dobrodarini Bog vendar toliko dežja poslal, da nimamo več suše, ktera nam je letos veliko škodo storila. Grojzdje je ostalo drobno, koruza se je preveč zadušila, ajde ne bo, čelice so žalostne. Po nekterih krajih Istre pa, kjer je deževalo o pravem času, se ljudje ne morejo prehvaliti z dobro letino, kakor na priliko v Cepiču, kjer je velika povodenj mesca julija veliko škodo za takrat, pa tudi na drugi strani za naprej veliko koristi prinesla; tukaj so poljski pridelki obilni, da že 6—8 let ne tako. Pa obilnosti vina se le malo čuje po Istri, kjer ga je suša in bolezen (pepél) prestrašila. Po kvatrih mislimo začeti tergatbo; dobra in sladka kapljica mislimo da bo, kakor po navadi vsako bolj suho leto; ako bo manj mošta od lani, bo pa bolji. Sedaj broskve (Kohl, ital. verza) sadimo, ki pri nas čuda čuda zaleže kmetiču za hrano, skuhana, drobno zrezana z enmalo krompirjem in dobro zabeljena z oljem ali špehom. — Ali se bo Poreška škofija zjediniła z Teržaško-Kopersko ali ne, se še nič gotovega ne vé, čeravno se mnogo o tem govori in pretehtuje; v kratkem mislimo pravo zvediti. Sliši se, da Porečani mislijo z veseljem na ljubeznivega gosp. dohtarja Buona, Goričana, nekdanjega špirituala in profesorja v seminariji v Gorici in sedajšnega profes. v Solnogradu. — S preserčnim veseljem moram še povedati, da nas je nedavnej slavnoznanj vrednik „Slov. Prij.“ in katehet v Celovcu gosp. A. Einšpieler na svojem potovanji po Istri obiskali.

Sajovec Jakob.

Iz Ljubljane. Po novi postavi (glej „Novice“ list 55. in 56.) osnovane konjske premije se bojo za krajnsko deželo letos delile v Kranji in sicer 24. dan tega mesca. Radovedni smo, ali se bo dosti lepih kobil prignalo na premijšče.

Novičar iz raznih krajev.

Po vikšem ukazu se vsi začasno odpušeni vojaki (urlaubarji) in rezervi, kateri služijo pri finančni straži in so že čez leta v vojaški dolžnosti, imajo berž iz vojaščine izpustiti. — Štatitični zbor na Dunaji je imel v saboto svoj poslednji shod; kakor se sliši, je marsikaj koristnega za pospéh statistične vednosti sprožil. — Sliši se, da je cesarska vlada za zasadbó drevja ob železnici ljubljansko-teržaški precej dnarja dovolila, da se pa tudi pričakuje, da bojo na Krasu tudi občine (soseske) spašnike (gmajne) poleg železnice z drevjem zasajati začele. — V Marii-Celji je bilo čez 180.000 romarjev do konca unega mesca; marsikak dan je bilo čez 50 maš na dan. — Na južnem Tiroljskem letos spet in precej hudo boleha grojzdje. Žvepljajo ga in limajo, ker pravijo, da oboje pomaga. — Čuden prikazek je to — piše marski časnik „Neue Zeit“ — da se letos nahaja po senožetih toliko mertvih kertov. Ali kakošna kuga razsaja med njimi? Ali jih suša mori? — V vasi Stjt-u poleg Klumec-a cvetete ravno zdaj dve jablani, ki pa ste zraven tega polne lepega sadja, tako, da cvet in sad ob enem šibita drevesi. — V nekterih goratih krajih Virtemberskih se je ovsa lotila neka huda bolezen, da zlo tožijo ondašnji kmetovavci. Kakošna bolezen je, ni povedano. — Na (rusovskem) Poljskem bo nek letos letina tako bogata, da že dolgo ne pomnijo take. — Angležem še zmiraj slabo gré v Indii. Rusovska vlada je dala po svojem poslancu angležki vladi vediti, da je gerda laž angležkih časnikarjev, ki pravijo, da

so Rusi podkurili punt v Indii. Rusovska vlada bi zlo obžalovala in za nesrečo imela celemu svetu, ako bi Angleži zgubili svojo veljavo v Indii. — Da se bota cesarja Napoleon in Aleksander kmali snidla, je gotovo, — pa ne v Darmstadtu, ampak v Stuttgartu, pravijo časnikarji, ki si že pol leta glavo lomijo: kaj nek si bota cara iz izhoda in zapada povedala? Ker pa obá molčati znata, se bo menda od teh pomenkov več ugibalo, kakor zvedlo. — Spet spravljajo pred nekimi leti pregnano španjsko materkraljico Kristino nazaj v Madrid, pa noče iti, dokler je Narvaez prvi minister. — V porotni sodbi 3. dan t. m. v Parizu so bili Mazzini, Ledru-Rollin, Campanella in Massarenti v pregnanstvo obsojeni, se vé da le z besedo (in contumaciam) in ne djansko, ker vsi štirje prosti živijo na Angležkem. Ali jih bo angležka vlada francozki izročila, se ne vé. — Od kneza Gregorja Ghika, nekdanjega gospodarja moldavskega, ki se je unidan na svojem gradu ustrelil, se je zdaj zvedilo, da je bil na strani tistih, ki želijo Moldavo in Valahijo zedinjeno pod ptujim vladarjem, in da so ga zatega voljo sovražniki njegovi tako čertili in mu podtikali take nečastne dela, da ni mogel prestati sramote in si je tedaj življenje končal. — Perzijski car (šah) je razglasil postavo, po kateri imajo vsi njegovi podložni, naj so mahomedanske, kristjanske ali judovske vere, enake pravice vživati. — Po časniku „Globe“ je v severni Ameriki umerl največji mož svetá: gosp. Milos Darden; 7 čevljev in 6 palcov je bil visok, 6 čevljev in 4 palce je meril okoli srede; vagal je pa 10 centov; 16 mož je bilo treba, da so truplo v trugo položili.

Kratkočasnice za poskušnjo s cirilico pisane.

Spisal Matija Majar.

Река Манцанарес в Мадриту посехне полети до
цела. Једен Француз то первократ види ин запази
красен ин драг мост чрез посехнѣно реко, рече јед-
нему мемо идочему Шпаніюлу: Продајте ваш мост
ин купите си за ња воде за вашо реко.

Bratovska ljubezen.

Po narodni pesmi.

Po livadi travni
Bistra voda dere,
Pa na bristri vodi
Lepo dekile pere.
Prideta po stezi
H dečli dva človeka,
Žvižgata, pojěta,
Děklica pa veka.

Prašata popotna:
Kaj pa, duša, miješ,
In kališ vodico,
Da v njo solze liješ?
Jaz pa srajce perem
Dražje mi od zlata,
Ena je od ljub'ga,
Druga je od brata.

Ljubega in brata
So na vojsko vzeli,
Na tej travni planji
Prusi ju zajeli.
Sedem let preteklo,
Sedem let minulo
Kar uhó ni glasa
Od nikogar čulo.

Črna prst jim postelj,
Zelen prt odeja,
Srce moje kamen,
Če se kdaj posmeja.
Za kom bi ti, duša,
Dalje togovala?
Ljubega al brata
Dalj obžalovala?

Ljubega, dokler bi
Drugega dobila,
Al za bratom vedno
Bi solzice lila.
Kaj to bledeš, lajaš, —
Da bi te volčico! —
Meč moj britki, sekaj
Sekaj jej glavico.

Ne, moj bratec, pusti,
Kaj se boš krvavil?
Saj dekliča jezik
Je resnico pravil.
Ljubega bo lahko
Drugega dobila,
Brata več ne, če bi
Ga iz trte vila. M. Valjavec.

Pogovori vredništva. Gosp. S. J. Oni keb. ni nič nenavadnega. — Gosp. M. K. V. v V.: Smo že. Prav dobro kaže.